

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 14/J/2011

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA NR. 1 J

Ședința publică din 08 februarie 2012

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei S. R. A., judecător în cadrul Tribunalului S., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor și exercitarea funcției din gravă neglijență, prevăzute de art. 99 lit. e) și lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți - inspectori R. P. și A. M. și pârâta judecător S. R. A., personal și asistată de avocat T. D., în baza împuternicirii avocațiale nr. 190/2011, atașată la dosarul cauzei.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că, la data de 19.01.2012, s-a depus de avocatul pârâtei judecător întâmpinare, însoțită de un set de înscrisuri, un exemplar al acestora fiind comunicat și reprezentantului comisiei de disciplină pentru judecători.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a precizat că a luat cunoștință de conținutul întâmpinării și nu dorește acordarea unui termen în acest sens.

Secția procedează la audierea pârâtei judecător S. R. A. cu privire la faptele reținute în sarcina sa, declarația fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

În timpul ascultării pârâtei judecător, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a precizat că reținerea în cadrul acțiunii disciplinare a încadrării juridice în dispozițiile art. 99 lit. h) și art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 se referă la toate faptele avute în vedere, dat fiind că textul de la lit. h) are un caracter general, iar celălalt un caracter specializat, concretizând conținutul abaterii.

La interpelarea Secției, după ascultarea pârâtei judecător, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a precizat că cele două dosare, în care a fost închisă procedura insolvenței, nu mai fac obiectul analizei prezentei acțiuni disciplinare, renunțându-se la imputarea asupra faptelor cercetate.

În continuare, s-a acordat cuvântul părților cu privire la probațiune.

Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant, având cuvântul în probațiune, a arătat că nu mai are alte probe de solicitat, în afara celor existente deja la dosar.

Avocat T. D. a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, constând în date statistice privind activitatea de judecată a pârâtei judecător pe anul 2011, volumul de activitate și operativitatea rezolvării cauzelor la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Tribunalul S., fișa Ecris și tabel cu numărul dosarelor pe ședință la termenele în care s-a judecat dosarul nr. 1221/./2009, precum și copia borderoului cu care a fost transmisă comunicarea hotărârii.

Reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători arată că este de acord cu această probă.

Analizând cererea formulată în cauză, în temeiul dispozițiilor art. 167 Cod procedură civilă, Secția apreciază ca fiind pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei proba cu înscrisuri formulată de pârâta judecător, prin apărător, și încuviințează această probă.

Apărătorul pârâtei judecător depune la dosar înscrisurile încuviințate.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a învederat faptul că, în ceea ce privește inadmisibilitatea acțiunii disciplinare, invocată în întâmpinare, apreciază că aceasta nu constituie o excepție procesuală, ci o apărare de fond, urmând a fi avute în vedere susținerile pârâtei judecător S. R. A. cu ocazia soluționării acțiunii disciplinare.

În continuare, arată că s-a dispus sesizarea Secției pentru judecători cu acțiune disciplinară, justificată de săvârșirea de către pârâta judecător S. R. A., din cadrul Tribunalului S., a abaterilor disciplinare reținute și descrise pe larg în conținutul acesteia, în esență, avându-se în vedere încălcarea normelor de procedură și nu soluțiile pronunțate de către pârâta judecător, acestea fiind supuse, în mod exclusiv, controlului judiciar. Se precizează

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

faptul că, în unele situații, au fost amintite soluțiile pronunțate în cauză numai pentru a marca momentul finalizării unei anumite proceduri.

În ceea ce privește caracterul normelor referitoare la suspendarea cauzelor de către instanța de recurs, apreciază că se impune a fi reliefate dispozițiile care permit acest lucru. Astfel, regula generală potrivit procedurii civile este cea din art. 300 Cod procedură civilă, conform căreia, „recursul suspendă executarea hotărârii numai în cauzele privitoare la strămutarea de hotare, desființarea de construcții, plantații sau a oricăror lucrări având o așezare fixă, precum și în cazurile anume prevăzute de lege”, iar potrivit alin. (2) al aceluiași text de lege, „la cerere, instanța sesizată cu judecarea recursului poate dispune, motivat, suspendarea executării hotărârii recurate și în alte cazuri decât cele la care se referă alin. (1)”.

Menționează că legea insolvenței arată că, prin derogare de la prevederile art. 300 alin. (2) și (3) Cod procedură civilă, hotărârile judecătorului sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs, reprezentând astfel revenirea la regulă, excepția de la derogare fiind prevăzută de alin. (5) al art. 8 din Legea insolvenței, dar numai în anumite cazuri expres prevăzute, revenindu-se la posibilitatea acordată instanței de a fi acordată suspendarea.

Se apreciază că acestea înseamnă că, în speță, în măsura în care instanța de control judiciar nu a dispus suspendarea executării hotărârii pronunțate de către judecătorul-sindic, acesta din urmă avea obligația să continue procedura și să soluționeze cu celeritate dosarele.

Referitor la apărarea pârâtei judecător, potrivit căreia, la nivelul

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

instanței superioare, exista o practică neunitară în privința interpretării dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 85/2006, se solicită a se reține că legea privind procedura insolvenței este o procedură de executare silită colectivă și concursuală care urmărește stingerea creanțelor unui debitor ajuns în stare de incapacitate de plată în cadrul unui program de reorganizare sau prin lichidare a patrimoniului debitorului, ca urmare a deschiderii procedurii falimentului. Se arată că în acțiune a fost prevăzut și un alt scop, care a fost motivat de împrejurarea că acesta apare chiar în expunerea de motive a unei ordonanțe de modificare a legii, unde sunt prevăzute și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească procedura: calitate, transparență și rapiditate.

Se precizează că unul dintre scopurile legii este și cel de sporire a mecanismului ieșirii de pe piață a operatorilor economici, inclusiv posibilitatea de dezinvestire rapidă de propria afacere, ce este dovedit chiar de înscrisul depus de către pârâta judecător, constând în Memorandumul dintre Comunitatea Europeană și România, ce avea drept scop propunerea de modificare a falimentului pentru a scurta timpul necesar închiderii unei afaceri la mai puțin de un an.

Revenind la modul în care comisia de disciplină pentru judecători a reținut în sarcina pârâtei judecător încălcarea dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, se precizează că, la promovarea acțiunii disciplinare, s-a avut în vedere că această procedură a insolvenței prevede termene clare pentru efectuarea actelor și operațiunilor, termene care nu au fost respectate de către pârâta judecător, care, în mod imputabil, a procedat în cauzele care au constituit obiectul cercetării, la nesoluționarea unor

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cereri, nesoluționând cererile și cauzele în termen rezonabil, prelungind nejustificat procedurile judiciare.

Referitor la apărarea pârâtei judecător, potrivit căreia volumul de activitate al acesteia a fost mai încărcat decât al altor judecători, având de soluționat un număr de peste 200 de dosare la momentul declanșării cercetării disciplinare, se arată că legea privind soluționarea cauzelor de insolvență se referă la respectarea normelor legale și nu la numărul de dosare care depinde cum este privit: două sute și ceva de dosare incluzând pe cele asociate sau o sută și ceva, cât sunt în fapt, context în care, rămâne de apreciat dacă analiza procedurii din 8 dosare luate prin sondaj este relevantă prin raportare la numărul real de dosare.

Cât privește faptul că membrii comisiei de disciplină pentru judecători nu ar fi analizat dosarele la sediul instanței, cum se susține în întâmpinare, se arată că aceștia nu efectuează verificări directe la instanță, soluția având la bază nota inspectorului judiciar care a efectuat cercetarea disciplinară, inspector care s-a deplasat și a efectuat verificări directe la sediul instanței.

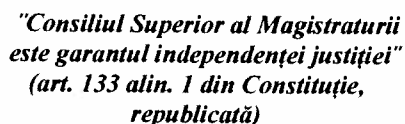
Un alt aspect reținut de către comisia de disciplină pentru judecători se referă la lipsa de implicare a judecătorului - sindic în ceea ce privește controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar (atribuțiile manageriale aparținând administratorului judiciar), căruia nu i-a atras atenția asupra nerespectării dispozițiilor legale și nici nu l-a sancționat, soluționarea cauzelor fiind tergiversată foarte mult.

În altă ordine de idei, reprezentantul comisiei de disciplină arată că nu pot fi reținute, ca fiind pertinente, apărările formulate de către pârâta

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

În concluzie, față de situația de fapt reținută, reprezentantul comisiei de disciplină apreciază că, în cauză, sunt îndeplinite condițiile referitoare la conținutul constitutiv al abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. e) și h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată și republicată, sens în care solicită admiterea acțiunii disciplinare și sancționarea, în consecință, a pârâtei judecător S. R. A.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Apărătorul pârâtei judecător S. R. A., având cuvântul, a solicitat respingerea acțiunii disciplinare ca inadmisibilă, justificată de imixtiunea vădită în activitatea de judecată săvârșită de judecătorii inspectori, care au apreciat că, în activitatea de judecată, pârâta judecător nu a interpretat și aplicat corect Legea nr. 85/2006, expunând, totodată, idei personale și opinii cu privire la maniera de soluționare a cauzelor.

Se arată că, în cuprinsul întâmpinării, a relatat, pe larg, prejudecata cu care comisia de disciplină pentru judecători a prezentat situația de fapt, cu scopul de a fi creată impresia generală că pârâta judecător a încălcat obligațiile profesionale și că sunt îndeplinite condițiile de promovare a acțiunii disciplinare.

În atare situație, solicită Consiliului Superior al Magistraturii să se disocieze de o astfel de concepție pernicioasă pentru credibilitatea activității de inspecție și pentru respectarea de către judecătorii inspectori a normelor de etică profesională.

În continuare, arată că, în ceea ce privește susținerile comisiei de disciplină pentru judecători, conform cărora pârâta judecător a comis fapta de nerespectare a normelor de procedură cu rea-credință sau din gravă neglijență, solicită a se observa că, la dosarul cauzei, nu există nici un element care să demonstreze vinovăția pârâtei judecător.

Referindu-se la unul dintre dosarele analizate în cuprinsul acțiunii disciplinare de către comisia de disciplină pentru judecători, respectiv cauza L. B. R., solicită a se reține că, la data când petenta L. a cerut ridicarea suspendării executării silite în patrimoniu față de debitoare, cererea acesteia

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

bănci nu se putea judeca, întrucât nu erau îndeplinite condițiile impuse de art. 39 din legea insolvenței, motiv pentru care pârâta judecător nu se putea pronunța asupra admisibilității sau inadmisibilității cererii, astfel că a procedat la prorogarea pronunțării asupra acestei cereri. Faptul că, în încheierile de ședință, în care a prorogat cererea petentei, lipsește mențiunea prematurității acesteia este lipsit de relevanță, partea având deschisă calea de atac a recursului împotriva încheierilor de prorogare, astfel că, dezinteresul petentei în promovarea unei căi de atac nu poate fi imputat pârâtei judecător.

Totodată, solicită a se reține că lipsa mențiunii prematurității din încheierile de ședință se datorează mențiunilor din caietul grefierului de ședință, care nu se pot descifra în mod direct, dovadă fiind notele grefierului anexate la dosar și faptul că judecătorii inspectori au avut nevoie de transcrierea notelor de ședință ale acestuia.

În continuare, arată că, în opinia sa, atragerea răspunderii disciplinare a pârâtei judecător nu se poate fundamenta pe un simplu enunț conținând cuvintele de ordine: rapiditate, calitate și transparență în aplicarea legii privind procedura insolvenței. Desigur, rapiditatea, calitatea și transparența sunt deziderate ale unui act de justiție, care trebuie apreciate în mod realist, întrucât nici procedurile, nici etapele și nici termenele nu sunt stabilite în mod riguros, pentru că nu se coroborează cu operațiunile specifice care trebuie îndeplinite în activitatea de judecată a acestor cauze, dimpotrivă, normele legii sunt dispersate și ambigue, creând practică neuniformă.

Cu privire la celelalte dosare analizate în cuprinsul acțiunii disciplinare, arată că, în cuprinsul întâmpinării, a prezentat pe larg dovezi în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

combaterea susținerilor comisiei de disciplină pentru judecători, sens în care urmează a fi avute în vedere de către Secție la pronunțarea hotărârii.

Raportat la considerentele expuse anterior și analizate pe larg în cuprinsul întâmpinării depuse la dosar, solicită Secției pentru judecători în materie disciplinară să constate că aprecierile și interpretările comisiei de disciplină sunt contrare legii și reprezintă ingerințe în activitatea de judecată, motiv pentru care se impune respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată.

Pârâta judecător S. R. A., având cuvântul, arată că nu mai are nimic de adăugat.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

deliberând asupra acțiunii disciplinare constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară, la data de 04.11.2011, sub nr. 14/J/2011, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtei S. R. A., judecător în cadrul Tribunalului S., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare constând în nerespectarea, în mod repetat și din motive imputabile, a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor și exercitarea funcției din

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

gravă neglijență, prevăzute de art. 99 lit. e) și h) teza a II-a din aceeași lege.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că pârâta S. R. A., judecător în cadrul Tribunalului S., în dosarele nr. 1121/./2009, nr. 1448/./2007, nr. 1178/./2008, nr. 1636/./2010, nr. 1754/./2009, nr. 1625/./2011, nr. 2094/./2009 și nr. 4197/./2009, aflate pe rolul Tribunalului S., în mod imputabil, a procedat la *nesoluționarea unor cereri, la acordarea unor termene de judecată în mod nejustificat, nesoluționând cauzele în termen rezonabil, prelungind nejustificat procedurile judiciare și și-a exercitat funcția din gravă neglijență prin îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de judecător-sindic, cu încălcarea normelor de procedură, având consecință vătămarea drepturilor procesuale ale părților*, ceea ce constituie o încălcare a dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, dar și exercitarea funcției din gravă neglijență.

Astfel, comisia de disciplină pentru judecători, în acțiunea disciplinară, reține următoarea situație de fapt:

1. În **dosarul nr. 1121/./2009** al Tribunalului S., se reține că cererea de ridicare a dreptului de suspendare a executării silite și de valorificare imediată a bunurilor asupra cărora au fost instituite garanții reale, formulată de B. L. R. S.A., nu a fost soluționată; termenele stabilite prin sentința de deschidere a procedurii pentru stabilirea masei pasive au fost mai mari decât cele prevăzute de lege și nici acestea nu au fost respectate; termenul pentru soluționarea contestațiilor stabilit de către judecătorul-sindic nu a fost respectat, prelungirea duratei de soluționare a acestora fiind generată, pe

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de o parte, de necesitatea comunicării cererilor, iar pe de altă parte, de repunerea pe rol a cauzei în vederea solicitării de relații suplimentare, de amânări repetate ale pronunțării și de punerea în discuție cu întârziere sau chiar de omisiunea soluționării unor contestații; întârzierea în soluționarea contestațiilor a generat întârzieri în procedură, în primul rând prin stabilirea datei primei adunări a creditorilor la data întocmirii tabelului definitiv, în loc de data întocmirii tabelului preliminar, care a fost decalată ca urmare a nesoluționării contestațiilor.

De asemenea, chiar și în condițiile în care adunarea creditorilor a avut loc după soluționarea contestațiilor, se consideră că nu s-a dat eficiență dispozițiilor art. 59 alin. (4) și 107 lit. D din Legea nr. 85/2006, care permit creditorilor de a hotărî, independent de declararea intenției de reorganizare.

2. În **dosarul nr. 1448/./2007** al Tribunalului S., se reține că pârâta judecător nu a respectat termenele și etapele prevăzute de Legea nr. 85/2006, deoarece, încă din data de 27 iulie 2007, ar fi trebuit afișat tabelul preliminar al obligațiilor debitorului, la 8 octombrie 2007 ar fi trebuit soluționate contestațiile la creanțele înscrise în acesta și ar fi trebuit afișat tabelul definitiv al obligațiilor debitorului, la 8 noiembrie 2007 ar fi expirat termenul pentru depunerea planului de reorganizare și, până la sfârșitul anului 2007 situația societății ar fi trebuit să fie clarificată, în sensul intrării în etapa reorganizării judiciare pe bază de plan aprobat de către creditorii sau de intrare în faliment.

Se mai reține că, în condițiile în care a fost omisă soluționarea contestației formulate de către A.V.A.S., încă din 11 decembrie 2008, s-a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

formulat o cerere de completare a dispozitivului, întemeiată pe dispozițiile 281² din Codul de procedură civilă, iar, deși cererea de completare a sentinței nr. 33 din 25 februarie 2010 a fost admisă, nu s-a procedat la soluționarea contestației omisă inițial, ci s-a dispus disjungerea acesteia, fără însă ca măsura să fie pusă efectiv în practică.

De asemenea, se arată că, deși recursul exercitat împotriva sentinței nr. 1893 din 3 decembrie 2009, prin care fuseseră soluționate celelalte contestații, nu avea nicio legătură cu cererea disjunsă, nu s-a mai luat nicio măsură la termenul din 25 martie 2010 pentru soluționarea acesteia din urmă sau crearea unui alt dosar, dispunându-se amânarea cauzei pentru soluționarea recursului, cu nerespectarea art. 12 din Legea nr. 85/2006.

Se constată, de asemenea, că, în vederea soluționării contestației, reprezentând în fapt o cerere de chemare în judecată cu caracter contencios, similară unei acțiuni în pretenții, nu s-a dat eficacitate dispozițiilor art. 132 și 138 din Codul de procedură civilă, nu s-a procedat la încuviințarea probelor propuse prin contestație și întâmpinare, în condițiile art. 112 și 114 din Cod și eventual acordarea unor termene pentru administrarea acestora.

3. Referitor la **dosarul nr. 1178/./2008** al Tribunalului S., se reține că, prin sentința nr. 1269 din 11 septembrie 2008, pronunțată de pârâta judecător, s-a dispus deschiderea procedurii generale de insolvență, în baza art. 32 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, însă nu s-au stabilit termenele pentru depunerea raportului prevăzut de art. 54 din Legea nr. 85/2006 privitor la incidența dispozițiilor art. 1 alin. (2) privind procedura simplificată, iar administratorul judiciar nu l-a întocmit la data cercetării. De asemenea, nu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

s-a stabilit nici termenul prevăzut de art. 59 din Legea nr. 85/2006 privind întocmirea raportului privind cauzele stării de insolvență și a persoanelor responsabile.

În acest condiții, se reține că administratorul judiciar nu a depus nici măcar rapoartele lunare de activitate prevăzute de art. 20, din care să rezulte cel puțin demersurile făcute pentru intrarea în posesie a actelor contabile și identificarea bunurilor.

În cauză, se constată o lipsă totală de supraveghere a activității administratorului judiciar, care nu a întreprins nici măcar măsurile elementare pentru ca procedura să își urmeze etapele prevăzute de lege, astfel încât o societate, care nu mai funcționează și ale cărei acte contabile nu au fost identificate, se află, după trei ani, în perioada de observație, timp în care au fost depuse doar două rapoarte de activitate, la un an de la deschiderea procedurii.

De asemenea, se constată aceeași tendință a părâtei judecător de a amâna soluționarea diverselor cereri invocate de către părți, pentru ca ulterior să fie omise; precum și o administrare defectuoasă a probei cu expertiză.

4. Cu privire la **dosarul nr. 1636/./2010** al Tribunalului S., se reține că, prin încheierea nr. 74 din 29 aprilie 2010, prin care s-a dispus deschiderea procedurii de insolvență la cererea debitoare, nu s-au stabilit termenele pentru depunerea raportului prevăzut de art. 54 din Legea nr. 85/2006, privitor la incidența dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nr. 85/2006 privind procedura simplificată, iar administratorul judiciar nu l-a întocmit nici ulterior.

De asemenea, se constată că nu este stabilit nici termenul prevăzut de art. 59 din Legea nr. 85/2006 privind întocmirea raportului privind cauze stării de insolvență și a persoanelor responsabile, iar, în aceste condiții, administratorul judiciar nu a depus timp de mai mult de un an de la data deschiderii procedurii decât rapoarte lunare de activitate în care nu face decât să analizeze declarațiile de creanță depuse de către creditorii, fără a întocmi un raport prin care să se analizeze situația economică a societății, existența patrimoniului, împrejurările care au adus-o în stare de incapacitate de plată sau dacă măcar mai funcționează etc.

În cauză, se constată că administratorul judiciar nu a întocmit niciunul dintre rapoartele prevăzute de art. 54 și 59 din Legea nr. 85/2006, care ar fi trebuit depuse în 30, respectiv, în 60 de zile, iar, în condițiile în care documentele depuse de către debitor în executarea dispozițiilor art. 28 lit. b din Legea nr. 85/2006 s-au dovedit a fi incomplete, iar acesta nu a dat curs notificării administratorului judiciar de a depune o listă completă a creditorilor, acesta din urmă nu a analizat incidența dispozițiilor art. 1 alin. (2), neîntocmind raportul privind intrarea în procedură simplificată, inclusiv din perspectiva îndeplinirii obligației depunerii actelor prevăzute de alin. 1 al art. 28 din lege.

Se reține lipsa de implicare a judecătorului-sindic în ceea ce privește controlul activității administratorului judiciar, căruia nu i s-a atras atenția asupra nerespectării dispozițiilor legale și nici nu a fost sancționat.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Se mai reține că, după întocmirea tabelului preliminar, procedura a stagnat, ca urmare a tergiversării soluționării contestației, deși contestația la tabelul obligațiilor debitorului este similară unei acțiuni în pretenții și se soluționează, ca regulă generală, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă pentru o procedură contencioasă, ceea ce ar presupune discutarea la prima zi de înfățișare a probatoriului ce se impune a fi administrat, conform art. 132 din Codul de procedură civilă.

5. Cu privire la **dosarul nr. 1754/./2009** al Tribunalului S., se reține că, prin sentința nr. 970 din 25 iunie 2009, pronunțată de pârlă judecător, s-a dispus deschiderea procedurii simplificate de faliment, administratorul statutar s-a angajat, în decembrie 2009, să achite debitul în rate, din fonduri proprii, iar, începând din 10 decembrie 2009, s-au acordat termene exclusiv pentru plata tranșelor lunare asumate de către debitor.

Se consideră că procedura excedă cadrului prevăzut de Legea insolvenței, termenul fiind acordat „pentru continuarea procedurii”, iar, în condițiile în care debitorul nu achită ratele convenite, există riscul prelungirii considerabile a procedurii, mai ales că lichidatorul judiciar nu a mai întreprins niciun demers.

6. Referitor la **dosarul nr. 1625/./2011** al Tribunalului S., se reține că data primei ședințe a adunării creditorilor este cu mult după afișarea tabelului definitiv; nu sunt stabilite de către judecătorul-sindic termenele pentru depunerea rapoartelor prevăzute de art. 54 și 59 din lege, iar administratorul judiciar nu mai întocmește primul raport prin care ar fi

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

trebuit să propună fie intrarea în procedură simplificată, fie continuarea perioadei de observație.

7. Cu privire la **dosarul nr. 2094/./2009** al Tribunalului S., se reține că prima ședință a adunării creditorilor este stabilită după afișarea tabelului definitiv, dar aceasta nu a avut loc, administratorul judiciar a depus un singur raport de activitate la 16 septembrie 2010, după un an de zile de la data deschiderii procedurii, cuprinzând o analiză abstractă a indicatorilor economici și în care se menționează că sunt șanse reale de reorganizare, fără însă a se menționa măcar dacă societatea mai desfășoară activitate, ce patrimoniu are, cum a exercitat supravegherea activității acesteia sau care este obiectul concret de activitate al societății.

Se constată din partea judecătorului-sindic aceeași lipsă de control a activității administratorului judiciar, care nu își îndeplinește în totalitate sau îndeplinește cu întârziere obligațiile prevăzute de lege, deoarece nu sunt depuse rapoarte lunare de activitate, potrivit art. 21 din lege; iar raportul privind cauzele stării de insolvență este incomplet și depus după un an, în loc de 45 de zile.

Pe de altă parte, se constată o prelungire foarte mare a perioadei de soluționare a contestației, care împiedică întocmirea tabelului definitiv și desfășurarea în continuare a procedurii, întrucât există întârziere în discutarea probelor, ce urmează a fi administrate, și un mod defectuos de administrare a probei cu expertiză, pentru că expertul a fost desemnat după cinci luni de la încuviințarea probei, obiectivele nu au fost analizate și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

reformulate de către instanță, astfel încât să îndeplinească condițiile sus-menționate.

8. În ceea ce privește **dosarul nr. 4197/./2009** al Tribunalului S., se reține că pârâta judecător, în calitate de judecător sindic, amână discutarea contestațiilor sau a cererilor, administrează probele cu întârziere, în condițiile în care nu există un termen, corespunzător primei zile de înfățișare, la care să fie discutate probele ce urmează a fi administrate.

S-a reținut de către comisia de disciplină pentru judecători că pârâta judecător nu respectă riguros termenele legale pentru efectuarea actelor și operațiunilor; evită să se pronunțe asupra unor cereri, lăsându-le practic în nelucrare; nu respectă dispozițiile legale referitoare la circuitul dosarului între instanță și curtea de apel, ca instanță de control judiciar, ceea ce conduce în fapt tot la stoparea procedurii; nu sancționează persoanele care săvârșesc abateri judiciare în legătură cu procesul și se fac vinovate de întârzierea lucrărilor, împrejurări care constituie activități de exercitare a funcției cu gravă neglijență, denotând delăsare și lipsă de responsabilitate, incompatibile cu statutul de magistrat.

De asemenea, comisia de disciplină a apreciat că faptele pârâtei judecător care, în mod imputabil, a procedat în cauzele care au constituit obiectul cercetării la nesoluționarea unor cereri, la acordarea unor termene de judecată în mod nejustificat, nesoluționând cauzele în termen rezonabil, prelungind nejustificat procedurile judiciare și care și-a exercitat funcția din gravă-neglijență, prin exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor de judecător-sindic, cu încălcarea normelor de procedură, având consecință

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

vătămarea drepturilor procesuale ale părților constituie o încălcare a dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, dar și exercitarea funcției din gravă neglijență, întrunind elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată și republicată, dar și elementele constitutive ale abaterii prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a din același act normativ.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători își întemeiază acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 98-101 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, și art. 44-46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată.

La termenul de judecată din data de 08.02.2012, comisia de disciplină pentru judecători a precizat că cele două dosare în care a fost închisă procedura insolvenței, respectiv dosarul nr. 1178/./2008 și nr. 1754/./2009 ale Tribunalului S., **nu mai fac obiectul analizei prezentei acțiuni disciplinare**, restrângându-se acțiunea disciplinară cu privire la aceste fapte.

Pârâta judecător S. R. A. a formulat *întâmpinare*, prin care a invocat inadmisibilitatea acțiunii disciplinare și a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii disciplinare.

Pârâta judecător, în declarația dată în fața Secției, a precizat că nu i se poate imputa tergiversarea soluționării cauzei, respectiv dosarul nr. 1121/./2009 al T. S., deoarece a dispus prorogarea cererii creditoarei de ridicare a suspendării executorii silite pentru realizarea creanțelor, întrucât

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cererea era formulată prematur, o astfel de cerere putând fi introdusă după depunerea planului de reorganizare, însă a soluționat-o la data de 24.11.2011. Referitor la dosarul nr. 1448/./2007 al Tribunalului S., pârâta judecător a arătat că cele constatate de Inspekția Judiciară sunt nefundamentate, în această cauză existând o situație de necolaborare între judecătorul sindic, lichidator și administratorul judiciar.

De asemenea, pârâta a declarat că, în dosarul nr. 1754/./2009, a fost plătit pasivul, în dosarul nr. 1636/./2010, se poate reține doar o culpă în ceea ce privește gestionarea obiectivelor expertizei contabile, iar, în dosarul nr. 4197/./2009, a dispus repunerea pe rol, după ce amânase de două ori pronunțarea, pentru că a apreciat că este relevant înscrisul solicitat. Pârâta judecător a invocat și practica Curții de Apel A. I. și a secției din care face parte, în sensul că se așteaptă soluționarea irevocabilă a contestațiilor, iar, referitor la termenele prevăzute de Legea nr. 85/2006, învederează că, deși acestea sunt imperative, în practică, nu pot fi respectate.

Referitor la excepția inadmisibilității acțiunii disciplinare, excepție invocată de pârâta judecător, prin întâmpinare, Secția apreciază că, prin această excepție se invocă apărări de fond, în sensul că se contestă existența elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare, ori aceste aspecte se analizează și prezintă în cele ce urmează.

Din actele și lucrările dosarului, Secția reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituie abatere disciplinară nerespectarea în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

De asemenea, conform art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituie abatere disciplinară exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea-credință sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Referitor la dosarul nr. 1121/./2009, comisia de disciplină pentru judecători a reținut în sarcina pârâtei judecător faptul că cererea de ridicare a suspendării executării silite pentru realizarea creanțelor asupra debitoarei și valorificarea imediată a bunurilor mobile și imobile aduse în garanție băncii, formulată de creditoarea B. L. R. S.A., în baza art. 39 din Legea nr. 85/2006, la data de 22 octombrie 2009, nu a fost soluționată de pârâta judecător, în calitate de judecător sindic.

Pârâta judecător a susținut că nu a lăsat în nelucrare cererea formulată de creditoarea B. L. R. S.A., ci, în faza de judecată în care se afla cauza, nu se putea pronunța asupra admisibilității cererii, astfel că a prorogat soluționarea cererii, întrucât trebuia să dispună luarea unor măsuri prealabile, respectiv: stabilirea situației patrimoniale a societății debitoare, care presupunea inventarierea faptică a bunurilor din proprietatea acesteia, evaluarea bunurilor și identificarea imobilului de către administratorul judiciar; obținerea acordului celorlalți creditor, pe care legea îi organizează în adunare generală și în comitet.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Din înscrisurile depuse la dosar, Secția reține că, la data de 21 octombrie 2009, în dosarul nr. 1121/./2009, în baza art. 39 din Legea nr. 85/2006, creditoarea B. L. R. S.A. a formulat cerere de ridicare a suspendării executării silite pentru realizarea creanțelor asupra debitoarei și valorificarea imediată a bunurilor mobile și imobile aduse în garanție băncii, iar, la termenul de judecată din data de 22.10.2009, precum și din data de 10.12.2009, judecătorul sindic a dispus prorogarea discutării cererii, la termenul din 10.12.2009, precizându-se că se prorogă discutarea cererii după studiul raportului privind cauzele și împrejurările care au dus la starea de insolvență a debitoarei și depunerea tabelului definitiv al creanțelor. De asemenea, se reține că, pârâta judecător, în calitate de judecător sindic, s-a pronunțat la data de 24.11.2011 asupra cererii de ridicare a suspendării executării silite formulată de creditoarea B. L. R. S.A., în sensul că a respins această cerere.

Secția constată că pârâta judecător, în calitate de judecător sindic, investit cu soluționarea dosarului nr. 1121/./2009 al Tribunalului S., s-a pronunțat la data de 24.11.2011 asupra cererii de ridicare a suspendării executării silite pentru realizarea creanțelor asupra debitoarei și valorificarea imediată a bunurilor mobile și imobile aduse în garanție băncii, deși cererea fusese formulată la data de 22.10.2009, întrucât a interpretat că, pentru analizarea acestei cereri, în sensul îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 39 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, era necesar ca, mai întâi, să se întocmească tabelul definitiv al creanțelor. Pârâta judecător a prorogat soluționarea cererii formulată de creditoare, pentru că a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

considerat că, la termenul la care s-a invocat, era prematură, întrucât, pentru a analiza cerințele dispozițiilor art. 39 alin. 1 din Legea nr. 85/2006, era necesar a se stabili situația patrimonială a debitoarei, inventarierea faptică a bunurilor din patrimoniul debitoarei, evaluarea bunurilor și identificarea imobilului, precum și obținerea acordului celorlalți creditori.

Astfel, se reține că cererea formulată de creditoarea B. L. R. S.A. nu a fost lăsată în nelucrare, aceasta fiind soluționată, însă pârâta judecător, în calitate de judecător sindic, a optat pentru a proroga discutarea cererii, ulterior întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, pentru că a interpretat că numai după acest moment din procedura insolvenței, se poate analiza îndeplinirea criteriilor prevăzute de art. 39 alin. (1) din Legea nr. 85/2006.

Trebuie subliniat că, întrucât dispozițiile art. 39 din Legea nr. 85/2006 reglementează posibilitatea creditorilor garanți de a-și satisface creanțele cu prioritate din vânzarea bunurilor afectate garanției lor și având în vedere și caracterul concursual al procedurii instituite împotriva debitorului, acest text de lege, cu condiția realizării uneia dintre situațiile expres prevăzute de lege (valoarea obiectului garanției, determinată de un evaluator conform standardelor internaționale de evaluare, este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor și a părților de creanțe garantate cu acel obiect sau când nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției), se impune a fi aplicat restrictiv, în măsura în care nu aduce atingere drepturilor legitime ale altor creditori.

În acest context, Secția reține că interpretarea probelor, interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, în măsura în care sunt susținute cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

argumente, sunt de esența actului de judecată, fiind exclus, prin urmare, controlul administrativ asupra lor.

În aceeași cauză, s-a imputat pârâtei judecător de către comisia de disciplină pentru judecători nesoluționarea cererii de înlocuire a administratorului judiciar la termenul la care a fost formulată, însă Secția reține că pârâta judecător a amânat soluționarea cererii pentru a pune în discuția părților cererea și a cunoaște opinia creditorilor, cu scopul de a identifica dacă există sau nu motive pentru care să facă aplicarea dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind înlocuirea administratorului judiciar, având în vedere și că procedura insolvenței presupune crearea unui cadru unitar, colectiv, consensual și egalitar.

De asemenea, comisia de disciplină pentru judecători a considerat că pârâta judecător nu a respectat dispozițiile legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, întrucât în dosarele analizate, termenul pentru soluționarea contestațiilor stabilit de către judecătorul sindic nu a fost respectat.

Secția reține că, în dosarele nr. 1121/./2009, nr. 1448/./2007, nr. 1636/./2010, nr. 2094/./2009 și nr. 4197/./2009, contestațiile cu privire la creanțele și drepturile de preferință menționate în tabelul preliminar de creanțe s-au soluționat după împlinirea termenelor stabilite în hotărârile, prin care s-a dispus deschiderea procedurii de insolvență, ori sunt în curs de soluționare, deși art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței stabilește că „la termenul stabilit prin sentința de deschidere a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe, judecătorul-sindic va soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile”.

Verificând aplicarea în speță a dispozițiilor enunțate, se constată că pârâta judecătorească nu a respectat termenele stabilite, la deschiderea procedurii de insolvență. Însă nu se poate reține exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, întrucât normele procedurale impun respectarea unor etape procesuale, care presupun regularitatea procedurii de citare a părților în cauză, respectarea principiului contradictorialității, precum și exercitarea de către părți a drepturilor lor procesuale. Mai mult, aceste cauze au necesitat administrarea unui probatoriu complex sau soluționarea lor a fost întârziată de efectuarea cu întârziere a expertizelor judiciare dispuse.

S-a imputat pârâtei judecător de către comisie și nerespectarea dispozițiilor art. 62 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, în sensul că termenele stabilite prin sentința de deschidere a procedurii pentru stabilirea masei pasive au fost mai mari decât cele prevăzute de lege și nici acestea nu au fost respectate. Însă Secția reține că această situație de fapt a fost determinată de cauze obiective, derivând din necesitatea administrării de probe, precum și din aprecierea judecătorului sindic cu privire la eficientizarea activității de judecată în soluționarea cauzelor, astfel cum s-a constatat în dosarul nr. 1121/./2009. În această speță, pârâta judecător a fixat termene mai mari decât cele prevăzute de lege, în considerarea faptului că stabilirea termenului pentru depunerea declarațiilor de creanță, pe perioada vacanței judecătorești, nu ar fi fost util, ci doar formal, în

condițiile în care era necesar a se efectua anumite operațiuni în cadrul procedurii, precum și verificări ale judecătorului sindic, iar următoarele termene s-au decalat, calculându-se în raport de termenul privind depunerea declarațiilor de creanțe.

De altfel, este de reținut că, împotriva hotărârilor prin care s-a dispus deschiderea procedurii de insolvență, părțile aveau posibilitatea de a formula cale de atac, dacă ar fi apreciat că au fost prejudiciate în vreun fel și ar fi considerat că nu sunt respectate dispozițiile art. 62 din Legea nr. 85/2006 pentru stabilirea termenelor. Hotărârile ar fi putut fi supuse controlului instanței de recurs cu privire la măsurile dispuse de judecătorul sindic, aceste instanțe fiind cele care analizează legalitatea și temeinicia sentinței. Dar căile de atac nu au fost exercitate de părți, potrivit documentelor din dosar.

Comisia de disciplină a susținut că pârâta judecător, în calitate de judecător-sindic, în dosarele analizate (nr. 2094/./2009 și nr. 1636/./2010), nu s-a implicat în controlul activității administratorului judiciar, în sensul că nu i-a atras atenția asupra nerespectării dispozițiilor legale și nici nu l-a sancționat.

Secția reține că, potrivit art. 11 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, „atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței.”

Sanționarea administratorului judiciar sau a lichidatorului, astfel cum este prevăzută de art. 22 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, este un mijloc procedural la îndemâna judecătorului sindic, însă nu este o obligație, ci o

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

facultate a acestuia, judecătorul de caz fiind singurul în măsură a aprecia cu privire la necesitatea acestei măsuri, raportat la circumstanțele și complexitatea cauzei, la gravitatea unor eventuale încălcări a atribuțiilor ce îi revin administratorului judiciar sau lichidatorului, față de care apreciază existența vinovăției sub forma culpei sau relei credințe.

Astfel, având în vedere aceste dispoziții legale, nu se poate imputa pârâtei judecător nerespectarea normelor procedurale referitoare la procedura insolvenței, aceasta exercitându-și atribuțiile în limitele impuse de art. 11 alin. (2) din Legea nr. 85/2006.

Referitor la administrarea probei cu expertiză, Secția reține că, la soluționarea dosarului nr. 2094/./2009, nu au fost respectate dispozițiile procedurale prevăzute de art. 201-202 Cod procedură civilă privind stabilirea obiectivelor expertizei, desemnarea expertului și fixarea onorariului convenit expertului.

Stabilirea obiectivelor expertizei trebuie efectuată de către instanță după punerea lor în discuția părților, analizând pertinenta și utilitatea propunerilor făcute de părți, așa încât amânarea cauzei a fost determinată de faptul că pârâta judecător a considerat că este necesar a cita părțile pentru ca acestea să-și exprime punctul de vedere cu privire la obiectivele expertizei și pentru desemnarea expertului, având în vedere și faptul că procedura falimentului este o procedură de insolvență concursuală colectivă și egalitară. Or, în dosarul nr. 2094/./2009, la termenul de judecată din data de 25.11.2010, expertul judiciar a fost desemnat cu acordul părților.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În condițiile în care se impută aplicarea greșită a normelor de procedură, ca rezultat al interpretării acestora de către judecător, nu se poate angaja răspunderea sa disciplinară, întrucât nu poate fi vorba despre o încălcare gravă a normelor de procedură. Pentru a prezenta acest caracter, încălcarea trebuie să fie neîndoielnică și să-i lipsească orice justificare, elemente care nu au fost relevate în cauză.

Raportat la data înregistrării pe rolul Tribunalului S. a cauzelor analizate, se constată că procedura judiciară desfășurată pe parcursul judecății a suferit o prelungire în timp, însă, pentru a stabili în ce măsură sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să se analizeze toți factorii care au condus la amânarea judecății și repetabilitatea acestor amânări, pentru a se concluziona dacă soluționarea cauzelor a fost făcută cu întârziere din cauza conduitei culpabile a pârâtei judecător, care le-a instrumentat.

Celeritatea presupune finalizarea soluționării cauzei într-un termen rezonabil. Or, stabilirea caracterului rezonabil al duratei unui proces se determină în raport de mai multe criterii, printre care și natura cauzei, complexitatea acesteia, numărul de părți, ansamblul probatoriu care trebuie administrat, dar și comportamentul părților din proces.

Respectarea principiului celerității, ca dimensiune a oricărui proces civil sau penal, se analizează raportat la circumstanțele fiecărei cauze în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

parte, însă acesta nu trebuie avut în vedere cu prioritate la soluționarea unui litigiu, prin nesocotirea calității activității de judecată.

Analizând motivele de amânare a judecării cauzelor, Secția reține că temporizarea procedurii a fost determinată de complexitatea spețelor deduse judecării, numărul mare al creditorilor implicați în dosarele de insolvență, precum și de ansamblul probatoriului ce se impunea a fi administrat de instanță.

Totodată, amânările acordate de instanță în dosarele analizate au fost determinate și de necesitatea respectării drepturilor procesuale ale părților, prin citarea lor în conformitatea cu dispozițiile legale, comunicarea înscrisurilor depuse de partea adversă, punerea în discuție a tuturor cererilor formulate și excepțiilor invocate, garantarea dreptului la apărare al acestora, neefectuarea în termen a lucrărilor de către experți.

Așadar, din cele constatate, nu se poate concluziona că soluționarea dosarelor analizate a fost întârziată de conduita culpabilă a pârâtei judecător, deoarece, din materialul probator administrat, rezultă că amânările au fost determinate de necesitatea respectării drepturilor procesuale conferite părților de dispozițiile legale și a principiului contradictorialității, prin crearea posibilității acestora de a-și exprima punctul de vedere asupra cererilor și apărărilor formulate de partea adversă, precum și de administrarea probelor propuse de părți și a celor dispuse din oficiu de instanță, în temeiul prevederilor art. 129 alin. (5) Cod procedură civilă, în scopul aflării adevărului și al justei soluționări a cauzelor.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

S-a invocat de comisia de disciplină că, în dosarele nr. 1121/./2009, nr. 1448/./2007 și nr. 4197/./2009, soluționarea contestațiilor cu privire la creanțele și drepturile de preferință menționate în tabelul preliminar de creanțe nu s-a făcut cu celeritate, deoarece pârâta judecător a amânat pronunțarea în cauzele analizate, apoi le-a repus pe rol în vederea completării materialului probator.

Conform art. 260 alin. (1) Cod procedură civilă, „Dacă instanța nu poate hotărî de îndată, pronunțarea se va amâna pentru un termen pe care președintele îl va anunța și care nu va putea fi mai mare de 7 zile”. De asemenea, potrivit art. 149 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, dispozițiile acestei legi se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă.

Dispoziții legale citate conferă judecătorului posibilitatea de a amâna pronunțarea privind o anumită cerere în cadrul procedurii insolvenței, având un caracter permisiv, și, prin urmare, nu limitează numărul de amânări de pronunțare într-o cauză dată.

Potrivit dispozițiilor art. 129 alin. (5) Cod procedură civilă, judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Ei vor putea ordona administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc.

Normele procesuale menționate conferă judecătorului dreptul ca, în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

temeiul rolului său activ, să dispună administrarea oricăror probe pe care le apreciază necesare aflării adevărului și stabilirii corecte a situației de fapt.

Aceste dispoziții se coroborează cu prevederile art. 167 alin. (1) Cod procedură civilă, care stabilesc atribuția exclusivă a judecătorului cauzei de încuviința dovezile cerute a fi administrate într-un proces și de a stabili, astfel, relevanța, concludența și utilitatea mijloacelor de probă solicitate.

Nu se poate reproșa instanței ordonarea unei probe din oficiu, chiar dacă s-a repus cauza pe rol în acest scop, câtă vreme exercitarea rolului activ poate presupune dispunerea unor probe din oficiu chiar dacă părțile se împotrivesc și câtă vreme, pentru a îndeplini funcția sa procesuală, instanța este obligată ca, în prealabil, să stabilească cu rigurozitate situația de fapt.

Comisia de disciplină a mai imputat pârâtei judecător faptul că, în cauzele analizate, respectiv dosarele nr. 1121/./2009, 1448/./2007, s-a amânat finalizarea procedurii insolvenței, deoarece nu a dat eficiență dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind caracterul executoriu al hotărârilor pronunțate referitor la contestațiile cu privire la creanțele înscrise în tabelul preliminar de creanțe.

Conform art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, „Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii”.

Pârâta judecător a invocat incidența dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 85/2006, interpretând textul normativ în sensul că tabelul definitiv al tuturor creanțelor asupra averii debitorului se poate întocmi numai după soluționarea irevocabilă a contestațiilor, aceasta fiind justificarea pentru care a amânat judecarea cauzelor în materia insolvenței, întrucât nu fuseseră

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

soluționate irevocabil contestațiile, ce puteau influența în mod determinat procedura ce urma se desfășura.

Secția reține că modul în care instanțele de judecată soluționează problema litigioasă dedusă judecății reprezintă atributul exclusiv al acestora. În condițiile în care aplicarea normelor de drept procesual este consecința procesului de interpretare a legii, nu se poate cenzura raționamentul judecătorului în procedura disciplinară.

De altfel, se constată că nu numai pârâta judecător procedează în acest mod în cadrul secției în care își desfășoară activitatea, respectiv amână soluționarea cauzei până la rămânerea irevocabilă a hotărârii privind contestațiile împotriva creanțelor înscrise în tabelul preliminar de creanțe, apreciindu-se că modalitatea în care se soluționează recursul are consecințe importante, aceasta rezultând și din dispozițiile art. 74 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, potrivit căreia „numai titularii creanțelor înregistrate în tabelul definitiv pot să participe la votul asupra planului de reorganizare sau la orice repartiții de sume în caz de faliment în procedura simplificată”.

S-a mai reținut de comisia de disciplină și că, în dosarul nr. 1121/./2009, nu s-a dat eficiență dispozițiilor art. 59 și art. 107 lit. D din Legea nr. 85/2006.

Secția consideră că acest aspect vizează calificarea juridică a situației de fapt dedusă judecății și aplicarea textului de lege incident, elemente care țin, în mod esențial, de activitatea de judecată, fiind supuse exclusiv controlului jurisdicțional în căile de atac.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Stabilirea situației de fapt, pe baza probatoriului administrat în cauză, reținerea dispozițiilor legale incidente în cauza dedusă judecătii reprezintă rezultatul unui raționament logico-juridic și al unui proces de interpretare a dispozițiilor legale incidente și, în consecință, reprezintă atributul esențial al activității de judecată propriu-zise, ce nu pot face obiectul acțiunii disciplinare.

Referitor la modalitatea în care s-a procedat la înaintarea dosarelor în recurs, în materie de insolvență, Secția constată că aceasta s-a făcut, într-adevăr, contrar dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, însă a fost în conformitate cu practica secției din care face parte pârâta judecător, neputându-se imputa numai acesteia o situație existentă la nivelul mai multor instanțe. De altfel, acest aspect a necesitat și un punct de vedere al Consiliului Superior al Magistraturii pentru clarificarea lui, conduita pârâtei judecător fiind anterioară punctului de vedere exprimat de Consiliul Superior al Magistraturii.

Pentru a se reține existența abaterii disciplinare, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 – exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea credință sau din gravă neglijență, este necesar a avea în vedere definirea noțiunii de **gravă neglijență**.

Trebuie subliniat că, pentru a se constata grava neglijență este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra îndeplinirii actului de justiție. Astfel, încălcarea normelor de procedură

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

trebuie să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, căreia îi lipsește orice justificare, cu consecințe deosebit de grave, atât în ceea ce privește drepturile procesuale ale părților, cât și a activității de judecată.

Secția constată, din materialul probator administrat în cauză, că nu sunt realizate condițiile impuse de lege: greșeala nu este evidentă și nici neîndoielnică. Mai mult, interpretarea normei de drept procesual nu se poate constitui în element de compunere al abaterii imputate, din moment ce norma procedurală supusă interpretării de judecător constituie, în realitate, o aplicare a legii, exclusă a fi supusă controlului administrativ, atâta vreme cât interpretarea este rațională, argumentată și rezonabilă.

Pentru a fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului, Secția are în vedere faptul că trebuie îndeplinite cumulativ condițiile răspunderii disciplinare: existența unei fapte ilicite, săvârșirea acesteia cu vinovăție, producerea unui rezultat dăunător și existența legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și rezultatul dăunător. Or, având în vedere cele reținute anterior, probele administrate nu au confirmat că pârâta judecător a încălcat, din motive imputabile, dispozițiile legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor sau a exercitat funcția, prin nerespectarea normelor de procedură, din gravă neglijență.

În consecință, Secția pentru judecători reține că probele administrate în cauză nu au dovedit existența elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare, constând în încălcarea dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor sau exercitarea funcției din gravă

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

neglijență, prevăzute de art. 99 lit. e) lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, astfel că, urmează să respingă acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei judecător S. R. A. - judecător în cadrul Tribunalului S., ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva doamnei S. R. A. - judecător în cadrul Tribunalului S., ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, **08 februarie 2012.**

PREȘEDINTE